

כתבת השער הקדמי:

גומדי

שלושה ימים לפני שנידון רחמים (הגומדי) אהרונ לוי שנות מאי, הוא נתן בכלא ראיון בלעדי להעולם הזה, שבו חשף את קשריה הבינלאומיים של חברת-הכרם, גילה כיסוחן שייצא לחופשי, והאשים את חבריו שהפנו לו עורף ונמשו אותו בעת צרה.

10

כתבת השער האחורי:

הצלחה ומוות

שבוע לפני שנהרנה בתאונה, ד"ר שה דבורה בקון: "אני רוצה שער בהעולם הזה, מניע לי? היא לא זכתה לראות אותו כמו עיניה. סיפוריה של הנערה גדולת-הממד דים, שהתחילה את דרכה כשומרת סף והפכה כוכבת-סרטים.

84

דמסנ"ל

וחצי

השמעות אומרות כי משה (מוישה וחצי) לוי סיכל התארגנות של קציני הצנחנים לה' דיח את דפוסם, אריק שרון.

9

ל'ית - שנה אחרי

שנה אחרי הפינוי הדראמטי וכתבת העולם הזה ענת פרגוסון לימית, ומדוחת בכתבה מצולמת נרחבת על אשר ראתה ושמעה שם.

19

ל'ית יני

העולם הזה, שבעתן החדשות הישראליות • המערכת המינהלית: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תא-דואר 136. העורך הראשי: אורי אבנרי • עורך תבנית: יוסי שנין • רכז מערכת: שלמה פרנקל • עורכי כיתוב: תמי מטוביץ והדודא נימן • צלמי מערכת: ציון צפריר וענת פרגוסון • עורכת רוסס: אהובה קרן • ראש המינהל: אברהם מיטון • מחלקת המדע: רפי זכרני • המדל: העולם הזה בע"מ • הדפוס: הדפוס החדש בע"מ, תל-אביב • הפצה: גר' בע"מ

קטן בארץ נידחת לדמות בינלאומית, אי רע אור ליום 28 בפברואר, 1975. הכותל המערבי, שרד בית-המקדש, פוצץ בידי אלמונים. בעזרת מיטען אדיר של חומרי-נפץ חדיש.

מכל כנפי-ארץ אצו עיתונאים וצלמים למקום המאורע. התצלומים הנוראים, שה' ראו כיצד נמעכו האבנים העצומות אילו היו עשויות מקרטון, פורסמו בכל העיתור נים בעולם, וזעזעו את בני כל הדתות. שום היסטוריון לא יבין את השפעת ה' מאורע על מצב-הרוח בישראל, אם לא יקח בחשבון את ההתפתחות שקדמה לו... הצפת המדינה בפליטים ממורמרים ורע' ביים-למצחה, איומי-המלחמה החוזרים וגי' שנים... כל אלה גרמו בהדרגה להצטברות של יאוש בלב האזרחים, להרגשה של חוסר-מוצא שהפכה בנקל לחומרי-נפץ. הכל הסכימו כי דרוש שינוי מוחלט, כי מלחמה מהירה מיד טובה מחוסר-שלום ללא-קץ.

באווירה זו הופיע בני הראל בעיני רבים כמושיע... סיסמת-הבחירות, עשרה ימים נותרו להצלת מולדתנו! הצליפה כשוט על פני הכותר הנבוכ... הצעקות הצרודות שגברו הלכו הטביעו כל קול אחר: "אחריך, בנימין!"... ובעיקר, דירבון אח' רון למחסים: "הוא ינצח! יבוא יום שפ' טים בבוגדים! הצטרף לבני בעוד מועד!" עד כאן קטע הסיפור. הראל הגיע לשילטון בעזרת מעשה דראמטי זה, כונן מיטטר של טרור ושחיתות, ולבסוף קמה מחתרת ישראלית כדי להמילו. הסיפור היה מעטטר בציוויו של שמואל בק, או חילל צעיר שעבד אצלנו בחשאי (הוא חתם בשם "ברחור").

הנסיך של כנופית-הקנאים להשתלט על הרהיבת, כהתחלה של פוטש פאשיסטי (העולם הזה 2376). עורר בי זיכרון עמום. מתי שמעתי כבר על תוכנית כזאת? לפתע נזכרתי. אני המצאתי את התור כנית הזאת בעצמי.

יום שפטים לבוגדים

זה היה ב-1965. כתבתי או סידרה של סיפורים בדיוניים, שנועדו להמחיש כיחכים אספריים שונים של התפתחות המדינה. בין השאר: מהפכה קומוניסטית, בעזרת מכול של עולים קומוניסטיים יהוד

עמודי-הפתחה של הכתבה פיצוץ בהר-הבית

דיים מברית-המועצות; מלחמה אטומית בין ישראל ומצרים; מהפכה פאשיסטית. הסיפור על המהפכה הפאשיסטית נשא את הכותרת, "אחריך, בנימין!" ופורסם ב-2 בינוני 1955 (העולם הזה 920). העמדתי במרכז טיפוס דמויני בשם בני הראל, הי מנצל את המצוקה של העולים החדשים במסע של הסתה פרועה. כדי להגיע לשילטון באמצעות בחירות דמוקרטיות. לאחר מכן הוא מכונן מיטטר של טרור ומחנות-ריכוז, ומחייב את הערבים לשאת טלאי ירוק ועליו האות ע'. כל זה עמד להתרחש בתום עשרים שנה - במארס 1975. (שם הסיידרה כולה היה, זה קרה ב-1975) - מועד שנראה או רחוק מאוד מאד.)

בסיפור מתוארת מלחמת-הבחירות הי מברעת, שבה התכוננה התנועה הפאשיסטית של בני הראל לעלות לשילטון. היה דרוש לה מאורע דראמטי כדי ליצור פאי ניקה ציבורית ולהמריץ את האספסוף הי מבוהל לבחור במנהיג. וכך נאמר בסיפור: המאורע שיועז את כדורי-הארץ, ושי הסך את בני הראל בן-לילה מתועמלן

הפצועים

שנשכחו

קורבנות הריסון שגורק על הפגנת שלום עכשיו מאש' פזים קדיין כבתי-החולים, ומכריזים: "לא חשוכ מי זרק את הריסון. כנף אשם, כי הוא איש'ר ש' זה יקרה!"

39

חובותיו

של מפקד

אלוף (מיל') כתי סלר, שהאשים קצין בכך שב' עצם שרותו בלבנון ביצע פשע נגד האנושות, מסביר את דעתו על חובותיו של מסקד ב' מלחמה ב' תי צודקת.

40

גדולי

הכייסים

הצעת החיקון לחוק השבות והדיון בסת-הנטיעות לא היו אלא מסד-עשן שיצרו המיפלגות הדתיות כדי לבצע תרגיל כיום בוטה.

4

בעיות אימה

לאומיות

המסיכיאטר והסכולוג ד"ר ריצ'ארד קורנהאוזר מדבר על השפעת המתח שבו חי האדם הישראלי, על תיפקודו המיני, על הפרעות מיניות ועל טיפול אש' רי בהומר סכטואלים.

87

אשת

המועמד

אורה הרצוג, אשתו של מועמד האופוזיציה לנשיאות, מספרת על חייה כרעייתו של ארשי-צ'בור ופ' עילתה שלה: "צריך לספח את הישראלי היפה!"

43

כמו

ברומנים

פניגורה של אסתר מרקוביץ, שניסתה לר' רות כמאהבה דוד אל' הר, סיכם את הדיון: "רק טעם אחת אוה' בים כך!"

54

סיפורי

סבתא

מקרו שנשלח מצרפת, וש' נוסד לפענת השולה לסכ' תו של המקבל, עורר את חשד המישפחה. בדרך ל' סבתא נמצא בו קילוגרם של הרואי.

51

כסף קל

מועדונים ומיסעדות מפוא' רים ויקרים נפתחים בכל שבוע, הקהל נוהר אליהם. למי יש כסף בלנות שם ומניין הכסף המושקע?

66

ריב המגילה

האם ניסתה מסיקת המגילה למשוך את שחקני הסרט המגילה (שתיים מהם, ניצה שאול וא' כיבה פז בתמונה) ל' הופיע אצלה?

92

מדורים קבועים:

52	חלק ראווה	4	במדינה
57	חלק המרחלת	6	תשקוף
58	חשבון עובר ושכ	12	אנשים
61	זה וגם זה	14	בלותים
63	זה היה העולם הזה שהיה	17	הנדן
64	נמר של נייר	24	יומן אישי
73	מיכתר שידורים	29	פורום העולם הזה
74	שידור	30	מיכתבים
79	קודנע	32	תשבצן
83	אתה והשקל	36	הורפוקוס
90	ספורט	45	אנשים בעולם

פסל-החרות

והר-הבית

כאשר כתבתי את הדברים, הסתמכתי על הנסיך הגרמני והאיטלקי. בניטו מוסוליני הגיע לשילטון אחרי ש' ערך את "המיצעד לרומא". שנועד - כביכול - למנוע מהפכה קומוניסטית. אדולף היטלר הגיע לשילטון באופן דמוי קרטי במערכת-בחירות שבה הציתו אנשיו את בניין הפרלמנט הגרמני (ה"רייכס-טאג"). הוא התיימר להציל את הדמוקר' טיה הגרמנית מפני עורכי-גרמניה. בסיפרו ההיתולית-הרציני של הסופר האי-טלקי אינגאציו סילונגה, בית-הספר לרודנים (ראה יומן אישי) מוסברת טכניקה זו. ב' ספר מסביר פרופסור לפאזיזם לבריון אמריקאי המבקש להגיע לשילטון ולכונן מיטטר פאשיסטי בארצות-הברית, מה לע' שות במצב כזה. האפשרויות: לפוצץ את פסל-החרות ולטעון שזהו מעשידייהם של הבוגדים (וכך להופיע כ.מושיע החרות) ל' לגנוב את אפרו של החייל האלמוני (כדי להחזירו לוושנגטון במיצעד חגיגי. שיא' פשר לו לחולל שם הפיכה). וכדומה. ברור כי המקום הרגיש ביותר בארץ-ישראל הוא הרהיבת, קודש-האיטלאם והכותל המערבי. מי שחושב במושגים פאשיסטיים, ימשך אוטומטית למקום הזה. כך קרה בסיפור שכתבתי לפני 28 שנים, וכך קורה עתה. באיחור-מה. במציאות.

א.א. אבנרי